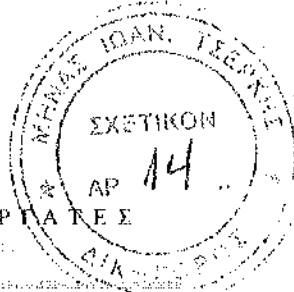

27.08.

[Handwritten signature]

ΤΣΕΡΚΗΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Μονός: Τσέρκης • Μάρτινα Α. Κρανίτη
Συνεργάτες:
Αικατερίνη Β. Νασοπούλου • Στεφανία Α. Ιουλιούρη • Ελισάβετ Ε. Γεωργιάδου

Ελληνικών Δωδεκανήσων 29, 85100 Ρόδου | Τ. 22410-27890, 26763 | Φ. 22410 28798 | info@tserkis.gr

ΕΝΩΣΙΟΝ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΡΟΔΟΥ

Διαδικασία Περιουσιακών Διαφορών – Εργατική Διαφορά

ΑΓΩΓΗ

Του Νικήτα Σπανού του Γεωργίου – Σαράντη, κατοίκου Ρόδου, περιοχής Κανδυλί (Μάνδρα Μπουαζέ), με ΑΦΜ 122255625 Δ.Ο.Υ. Ρόδου.

ΚΑΤΑ

Της Κοινοπραξίας με την επωνυμία «**ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΣ ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ**», που εδρεύει στη Ρόδο, οδός Αυστραλίας αρ. 3, ΑΦΜ 999054893 Δ.Ο.Υ. Ρόδου, όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

-----*****-----

I. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Iα. Η Εταιρεία

1. Η εναγόμενη συνιστά ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑ εταιριών, με καταστατικό σκοπό τη συνεργασία των συμβαλλόμενων εταιριών για την επιδίωξη της από κοινού εκμετάλλευσης επιβατηγών και οχηματαγωγών πλοίων και συστάθηκε το 2006, αποτελούμενη από τις εξής συμβαλλόμενες εταιρείες : «Δωδεκάνησος

Ναυτιλιακή Ν.Ε.», «Δωδεκάνησος Ακτοπλοϊκή Ν.Ε.» και «Τουριστική Ναυτιλιακή Δωδ/σου Ν.Ε.».

Εν τοις πράγμασι, τόσο η κοινοπραξία όσο και οι επιμέρους ναυτικές εταιρίες που την απαρτίζουν, παρά τον κεφαλαιουχικό τους χαρακτήρα, έχουν αμιγώς προσωποπαγή χαρακτηριστικά, καθώς αυτές (οι εταιρίες) συστάθηκαν και λειτούργησαν για σειρά ετών, με ιδρυτή, εμπνευστή και διοικούντα, ως αποτέλεσμα του προσωπικού του οράματος, τον πατέρα μου Γεώργιο-Σαράντη Σπανό του Χρήστου.

Ανέκαθεν από ιδρύσεως εκάστης επιμέρους εταιρίας, τόσο το πλειοψηφικό πακέτο των μετοχών όσο και η διοίκηση αυτών αλλά και της κοινοπραξίας, ευρισκόταν εις χείρας του πατρός μου Γεώργιου Σαράντη Σπανού, ο οποίος λάμβανε κάθε επιμέρους επιχειρηματική απόφαση μέχρι και την 13-11-2019 οπότε και απεβίωσε .

Μετά το θάνατο του πατρός μου προ περίπου ένα έτος, η εναγόμενη κοινοπραξία δια των μετοχών των ναυτικών εταιριών που την απαρτίζουν, περιήλθε (περιήλθαν) κυρίως στα 3 τέκνα του και εκ διαθήκης κληρονόμους του, και συγκεκριμένα : Α) Στην εταιρεία με την επωνυμία «ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΣ ΝΑΥΤΙΑΚΗ Ν.Ε.», μέτοχοι πλέον είναι 1) ο μεγαλύτερος αδερφός μου Χρήστος Σπανός, κατά ποσοστό 40,8% 2) η αδελφή μου Ειρήνη Σπανού κατά ποσοστό 24.4%, 3) εγώ ο ενάγων, Νικήτας Σπανός κατά ποσοστό 24.4%, 4) ο Μιχαήλ Μιχαήλ του Αθηναγόρα, κατά ποσοστό 5.2 %, 5) ο Στυλιανός Καστανάκης του Κων/νου κατά ποσοστό 2,98%, 6) ο Χρήστος Σπανός του Μιχαήλ κατά ποσοστό 1.99% και 7) ο Πανταζής Κολάης του Νικολάου, κατά ποσοστό 0,24%, Β) Στην εταιρεία με την επωνυμία «ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΣ ΑΚΤΟΠΛΟΪΚΗ ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», μέτοχοι πλέον είναι 1) ο μεγαλύτερος αδερφός μου Χρήστος Σπανός, κατά ποσοστό 41% 2) η αδελφή μου Ειρήνη Σπανού κατά ποσοστό 24.5%, 3) εγώ ο ενάγων, Νικήτας Σπανός κατά ποσοστό 24.5%, 4) ο Μιχαήλ Μιχαήλ του Αθηναγόρα, κατά ποσοστό 5%, 5) ο Στυλιανός Καστανάκης του Κων/νου κατά ποσοστό 3%, και 6) ο Χρήστος Σπανός του Μιχαήλ κατά ποσοστό 2%, Γ) Στην εταιρεία με την επωνυμία «ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΝΑΥΤΙΑΚΗ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ Ν.Ε.», μέτοχοι πλέον είναι 1) ο μεγαλύτερος αδερφός μου Χρήστος Σπανός, κατά ποσοστό 41% 2) η

αδελφή μου Ειρήνη Σπανού κατά ποσοστό 24.5%, 3) εγώ ο ενάγων, Νικήτας Σπανός κατά ποσοστό 24.5%, 4) ο Μιχαήλ Μιχαήλ του Αθηναγόρα, κατά ποσοστό 5%, 5) ο Στυλιανός Καστανάκης του Κωνίνου κατά ποσοστό 3%, και 6) ο Χρήστος Σπανός του Μιχαήλ κατά ποσοστό 2%.

Ο ίδιος δηλαδή τυγχάνω εκ διαθήκης κληρονόμος ποσοστού 24,50 % των μετοχών των δύο εταιρειών και του 24.4% της τρίτης εταιρείας που όλες μαζί ως κοινοπραξία συνιστούν την εναγόμενη και εργοδότη μου ως θα εκθέσω κατωτέρω, ενώ ως ήδη ελέχθη η πλειοψηφία των μετοχών περιήλθε δια της διαθήκης του πατρός μου στα τρία τέκνα του, ήτοι σε εμένα και τα δύο μου αδέρφια.

2. Προσέτι, ο πατέρας μας σε χρόνο προγενέστερο του θανάτου του, προσπαθούσε εν ζωή ευρισκόμενος, να μεταβιβάσει τύποις και εν τοις πράγμασι τις επιχειρήσεις του στα τρία παιδιά του, ανάλογα με την κρίση του, προσπαθώντας αφενός να διατηρήσει τρόπον τινά την «ενότητα» της οικογένειας, αφετέρου να προετοιμάσει το έδαφος της διαδοχής του, ελπίζοντας στην ειρηνική μεταξύ των αδελφών διατήρηση της συνέχειας των επιχειρηματικών του σχεδίων, και βάσει αυτού λάμβανε τα τελευταία πριν το θάνατό του χρόνια τις όποιες επιχειρηματικές αποφάσεις του, τις οποίες και σεβόμασταν, ωστόσο ως και ο ίδιος διέβλεπε, υφίσταντο μεταξύ των αδελφών εκ διαμέτρου διαφορετικές απόψεις για τη μελλοντική διαχείριση των εταιριών.

Ο ίδιος ανέκαθεν, και δη μετά το πέρας των σπουδών μου, έχοντας σχετικές επιχειρηματικές γνώσεις διοίκησης αλλά και πολυετή εμπειρία, ευρισκόμενος ατύπως στο πλάι του πατέρα μου και παρείχα τις συμβουλές μου και τις υπηρεσίες μου προς την κοινοπραξία και τον ίδιο (το φυσικό πρόσωπο του πατρός μου) με την ιδιότητα του υπευθύνου διασφάλισης και υποστήριξης Συστήματος Ασφαλούς Διαχείρισης των πλοίων (DPA). Ενδεικτικώς αναφέρω ότι κατείχα τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα για τη θέση, καθώς ήδη από το 2002 είχα αποφοιτήσει με πτυχίο διεθνούς διοίκησης επιχειρήσεων από το πανεπιστήμιο της «NORTHUMBRIA» στο Νιούκαστλ (Newcastle) του Ην. Βασιλείου και τα επόμενα έτη εκπαιδευτήκα σε ειδικότερα θέματα ναυτικών σπουδών μέσω σεμιναρίων (όπως ενδεικτικά το 2009 και το 2012 πιστοποιήθηκα

σε ειδικά ναυτιλιακά προγράμματα (ISM, ISPS, MLC κλπ.) από το βρετανικό νηογνώμονα Lloyd's Register). Παράλληλα εμπράκτως παρείχα τις υπηρεσίες μου στην αντιδίκου πλάι στα στελέχη της ναυτιλιακής επιχείρησης αδιάλειπτα και ταυτόχρονα, θέλοντας να αποκτήσω ακόμα περαιτέρω εξειδικευμένες γνώσεις και κατάρτιση, το ακαδημαϊκό έτος 2014-2015 παρακολούθησα ειδικό πρόγραμμα του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΠΑ)- με εκπαιδευτικό αντικείμενο την Διοίκηση Ναυτιλιακών Επιχειρήσεων και εξειδικευμένο αντίστοιχο πρόγραμμα σπουδών. Τα ανωτέρω αναφέρονται συνοπτικώς για να τονίσω ότι αδιαλείπτως από την ενηλικίωσή μου και εντεύθεν, απασχολούμουν σε υπεύθυνα εξειδικευμένα πόστα της αντιδίκου, και συνέχισα τη δια βίου σχετική ναυτική εκπαίδευσή μου, καθ' οδηγία και εντολή του πατρός μου και διοικούντα .

Ιβ. Εργασιακή Σχέση.

Ο πατέρας μου λοιπόν, το έτος 2015, και κατά το πέρας των ως άνω ειδικών σπουδών μετεκπαίδευσής μου στη διοίκηση ναυτιλιακών επιχειρήσεων, αναγνωρίζοντας αφενός την πολύ εξειδικευμένη επιμόρφωση που εκείνη την χρονιά έλαβα αλλά και την ήδη πολυετή εμπειρία μου και προσφορά μου στην κοινοπραξία, αποφάσισε να προχωρήσει σε τυπική νόμιμη πρόσληψή μου ως επισήμως εργαζόμενου πλέον, στην θέση που ήδη κατείχα εν τοις πράγμασι και για το λόγο αυτό, την **14-9-2015** συνήφθη μεταξύ εμού και της αντιδίκου κοινοπραξίας (που τότε είχε ως διαχειριστή τον πατέρα μου Γεώργιο Σαράντη Σπανό) σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου πλήρους απασχόλησης

Συγκεκριμένα από την 14-9-2015, έλαβε χώρα νομότυπη πρόσληψή μου και σύνηψα εξαρτημένη σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου πλήρους απασχόλησης με την εναγόμενη, με αντικείμενο, καθήκοντα και θέση DPA (Designed Person Ashore), ήτοι ήμουν ο υπεύθυνος διασφάλισης και υποστήριξης του Συστήματος Ασφαλούς Διαχείρισης των πλοίων της κοινοπραξίας, κατά και εκτός πλου, ασχολούμενος για το λόγο αυτό με την καταλληλότητα των πληρωμάτων σχετικά με την ασφαλή χειρισμό των πλοίων και την ταυτόχρονη

συμμόρφωση των πλοίων μας με τους διεθνείς κανόνες ασφάλειας και περιβάλλοντος. Καθ'ολη τη διάρκεια της εργασίας μου, παρείχα τις υπηρεσίες μου με ζήλο, πλήρη υπευθυνότητα, είχα ευρεία ευχέρεια λήψης αποφάσεων και εκτελούσα τα καθήκοντά μου ευσυνείδητα υπό τις οδηγίες και τις εντολές της εργοδότης κοινοπραξίας υπαγόμενος απευθείας στο διευθυντικό δικαίωμα του διαχειριστή της κοινοπραξίας και συγκεκριμένα μέχρι και την ημέρα του θανάτου του (Νοέμβριος 2019) υπό το διευθυντικό δικαίωμα του πατρός μου και διαχειριστή των εταιριών. Οι μηνιαίες ακαθάριστες αποδοχές που λάμβανα βάσει της συγκεκριμένης σύμβασης εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου ανέρχονταν κατά την ημέρα ακύρου απολύσεώς μου στο ποσό των **3147,54 ευρώ**.

Ιγ. Θάνατος διαχειριστή - Διαδογή - Μεθόδευση απόλυσης-απομάκρυνσής μου.

Ως προελέχθη το Νοέμβριο του 2019 απεβίωσε ο διαχειριστής της εναγόμενης και πατέρας μου Γεώργιος Σαράντος Σπανός. Τους μήνες που ακολούθησαν του θανάτου του πατρός μου, ακολούθησε η ανάληψη της διοίκησης τόσο των επιμέρους τριών εταιριών, όσο και της εναγόμενης κοινοπραξίας από τον αδελφό μου και διαχειριστή και διοικούντα την εναγόμενη σήμερα, Χρήστο Σπανό, ο οποίος ως ήδη ελέχθη έλαβε δια της διαθήκης του πατρός μου ποσοστό 41% των μετοχών αυτού.

Παρόλο που δεν άπτεται αμιγώς της παρούσης, αξίζει να γίνει μνεία για το σχηματισμό πληρότητας του ιστορικού της εργατικής διαφοράς, το γεγονός ότι μεταξύ εμού, με την ιδιότητά μου ως μετόχου και ως επί πλείστα έτη υψηλόβαθμου στελέχους της αντιδίκου, και του αδελφού μου Χρήστου Σπανού, με την ιδιότητά του ως νέου (μετά το θάνατο του πατέρα μας) διαχειριστή της αντιδίκου και μετόχου που ουδεμία σχέση είχε μέχρι και το θάνατο του πατέρα μας με την ουσιαστική διοίκηση αυτών, υπήρχε και συνεχίζει να υπάρχει διάσταση απόψεων σε πλείστα θέματα που αφορούν τις εταιρίες και την εναγόμενη κοινοπραξία. Την διάσταση αυτή απόψεων, δυστυχώς διέβλεπε ως προελέχθη και ο εκλιπών πατέρας μας προ του θανάτου του.

Αναλαμβάνοντας ο αδελφός μου την διαχείριση και διοίκηση της αντιδίκου και των εταιριών, παρόλο που ουδέποτε αμφισβήτησε την επάρκειά μου

ως εργαζόμενου, αφού εξάλλου ουδέποτε κατείχε οιαδήποτε σχετική γνώση με τη θέση και τα καθήκοντά μου, επιχείρησε μεθοδευμένα και σταδιακά να απαλλαγεί της παρουσίας μου από την εταιρία χρησιμοποιώντας κάθε μέσο. Η πραγματική βούληση του εκπροσώπου της αντιδίκου εργοδότης και αδελφού μου, ήταν η με κάθε μέσο (θεμιτό ή αθέμιτο, νόμιμο ή καταχρηστικό) να με απομονώσει από οποιοδήποτε δικαίωμά μου ως μετόχου και για το σκοπό αυτό δεν δίστασε να καταχραστεί την ιδιότητά του ως «εργοδότη» μου. Η διαφορετική μου άποψη για κάποια θέματα διαχείρισης και η άσκηση ενδίκων μέσων και βοηθημάτων ενώπιον των αρμοδίων Δικαστηρίων για θέματα που άπτονται αποκλειστικά της μετοχικής μου ιδιότητας, ήταν η αιτία και η αφορμή ο διαχειριστής της αντιδίκου να κλιμακώσει μια εμπαθή πρακτική εναντίον μου ως εργαζόμενου. Αναλυτικότερα :

- Αρχικά επιχείρησε να με αποτρέψει από την εκτέλεση των ουσιαστικών μου καθηκόντων, αρνούμενη η αντιδίκος να μου χορηγήσει τον ρόλο, τα καθήκοντα και την θέση που κατείχα, δηλαδή τη θέση του Dpa.

- Στην πορεία, όλως ξαφνικά περί το Φεβρουάριο του 2020, η αντιδίκος εφηύρε νέα αφορμή και μου γνωστοποίησε δήθεν ένα συμφωνητικό εχεμύθειας που όφειλα ως μέτοχος να υπογράψω, το οποίο με μικρές τροποποιήσεις δέχθηκα να υπογράψω, παρόλο που η ξαφνική επιβολή του ήταν εντελώς προσχηματική και με έθιγε ως εργαζόμενο, ως μέτοχο και ως μέλος της οικογένειας. Παρά την προσχηματική επιβολή του δέχτηκα την υπογραφή του για να μην διαιωνίσω το δυσμενές κλίμα, αλλά τελικά η αντιδίκος ήταν αυτή που δεν δέχτηκε να συμπράξει στην τελική υπογραφή, επιρρώνοντας τον ισχυρισμό μου περί προδήλου προσχηματικότητάς του.

- Στην συνέχεια, και εντός των επόμενων μηνών, ο ίδιος θέλησα να ξεκαθαρίσω τα θέματα που άπτονται της μετοχικής μου ιδιότητας και για το λόγο αυτό άσκησα την από 26-05-2020 αγωγή μου ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου για ερμηνεία του όρου της διαθήκης του δικαιοπαρόχου πατρός μας. Αμέσως μετά την άσκηση και κοινοποίηση στους εκπροσώπους της αντιδίκου της από 26-05-2020 αγωγής μου και μόλις τρεις ημέρες πριν τις

επερχόμενες γενικές συνελεύσεις των μετόχων των εταιριών της κοινοπραξίας που θα λαμβάνανε χώρα στις 30 Ιουνίου 2020, η αντιδίκος θέλοντας αφενός να με πιέσει να παραιτηθώ της άρτι ασκηθείσας αγωγής που μόλις της είχε κοινοποιηθεί και είχε λάβει γνώση αλλά και να με αποτρέψει από την εκφορά διαφορετικής άποψης στις Γ.Σ. των εταιριών της 30^{ης} Ιουνίου, μου κοινοποίησε μια όλως προσχηματική εξώδικη δήλωση. Συγκεκριμένα μου κοινοποίησε ξαφνικά (3 μέρες πριν τις προγραμματισμένες Γ.Σ.) την από 26-6-2020 εξώδικη δήλωση, στην οποία όλως γενικά χωρίς να γίνεται καμία συγκεκριμένη αναφορά, γινόταν μνεία περί δήθεν εργασιακής μου ανεπάρκειας, και περί δήθεν μη εκτέλεσης των καθηκόντων μου με την ιδιότητα του εργαζόμενου, ενώ με καλούσε δήθεν να προσφέρω τις «καλύτερες δυνατές υπηρεσίες και να αναλάβω τα καθήκοντά μου», τα οποία ουδόλως προσδιόριζε, ούτε φυσικά έκανε καμία ειδικότερη μνεία σε τι συνίστατο η εργασιακή μου ανεπάρκεια, τη οποία επικαλείτο (!!!). Ήταν προφανέστατα μια απελπισμένη προσχηματική κίνηση, που δείχνει με βεβαιότητα την μεθόδευση της αντιδίκου να απαλλαγεί από την όποια παρουσία μου στην εταιρία μετά το θάνατο του πατέρα μας.

Στην ως άνω παρελκυστική και ψευδή εξώδικη δήλωση της αντιδίκου απάντησα άμεσα προς άρση κάθε αμφιβολίας με την από 29-6-2020 εξώδικη δήλωσή μου (απάντηση) η οποία έφερε επακριβώς το κάτωθι περιεχόμενο :

«Όλως έκπληκτος έλαβα εις χείρας μου στις 26-06-2020 τη με ίδια ημερομηνία εξώδικο δήλωση Υμών, υπογραφείσα δια του νομίμου εκπροσώπου σας, το περιεχόμενο της οποίας αρνούμαι ως ψευδές και κατασκευασμένο.

Και συγκεκριμένα, επανειλημμένως εμπράκτως, και ειδικά μετά το θάνατο του μοναδικού έως τότε μετόχου και πατρός μου, Γεωργίου Σαράντη Σπανού, σας προσφέρω προσηκόντως τις υπηρεσίες μου, υπό τους όρους και τις οδηγίες σας, ωστόσο εσείς, αντισυμβατικά και κακόπιστα, αρνείστε επανειλημμένα να τις αποδεχτείτε με την αιτιολογία ότι δήθεν η μισθωτή εργασία μου εντός της εταιρείας, μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τα συμφέροντα αυτής, καθώς υπάρχει κίνδυνος κατά τους ισχυρισμούς σας εξαιτίας μου να διαρρεύσουν στοιχεία απόρρητα, αφού αρνούμαι να υπογράψω το συμφωνητικό εχεμύθειας που μου αποστείλατε. Πλην όμως, αφενός επί τόσα έτη που προσφέρω την εργασία μου δε μου είχε ζητηθεί ποτέ η υπογραφή τέτοιου συμφωνητικού, το οποίο μάλιστα αμφιβάλλω αν έχει υπογράψει

άλλος εργαζόμενος (γεγονός που εφόσον ισχύει, καταδεικνύει και δυσμενή μου διάκριση σε σχέση με το υπόλοιπο προσωπικό), αφετέρου παρότι δέχτηκα καλή τη πίστη να το υπογράψω μεν, με κάποιες τροποποιήσεις δε, αρνηθήκατε οποιαδήποτε διαπραγμάτευση προς τούτο. Με την ίδια άλλωστε αιτιολογία, ήτοι ότι δήθεν είμαι «επικίνδυνος» για την εταιρεία και μπορεί εξαιτίας μου να διαρρεύσουν απόρρητα στοιχεία, πλην των εμποδίων που θέτετε στην παροχή της μισθωτής εργασίας μου, θίγεται επιπλέον και τα δικαιώματά μου ως μετόχου καθώς αρνηθήκατε σε εμένα και το θεμελιώδες δικαίωμά μου ως μετόχου της πρόσβασης στα οικονομικά στοιχεία των εταιρειών, παραβιάζοντας εκτός άλλων και την αρχή της ίσης μεταχείρισης των μετόχων, όπως προκύπτει από τα ηλεκτρονικά μηνύματα του νομίμου εκπροσώπου σας. Προσέτι ο λόγος που αρνείστε την παροχή της μισθωτής εργασίας μου, είναι το γεγονός ότι με τη μετοχική μου ιδιότητα, εκφέρω διαφορετική άποψη για τον τρόπο διοίκησης των εταιρειών από το νόμιμο εκπρόσωπο υμών και αδερφό μου, Χρήστο Σπανό, όπως προκύπτει από το από 19 Ιουνίου 2020 ηλεκτρονικό του μήνυμα προς εμένα, στο οποίο αναφέρεται «δε θα σου προσφέρω καμία θέση στην ομάδα εργασίας γιατί δε σέβεσαι την ιδιότητά μου και κλασικά συνεχίζεις να με καρφώνεις πισώπλατα όπως πάντα».

Προκύπτει επομένως από το ανωτέρω μήνυμα, τόσο η συνεχιζόμενη προσήκουσα προσφορά των υπηρεσιών μου, και η εκπεφρασμένη βούλησή μου να συνεχίσω να παρέχω τα καθήκοντα μου, όσο και η συνεχιζόμενη άρνησή σας με την ιδιότητα του εργοδότη να αποδεχτείτε την παροχή των υπηρεσιών μου, για λόγους αποκλειστικά σχετιζομένους με τις προσωπικές μου σχέσεις με το νόμιμο εκπρόσωπό σας, συμπεριφορά καθ' όλα παράνομη, καθώς με το να μου αρνείστε την πρόσβαση και την παροχή των υπηρεσιών μου ως μισθωτού, επιχειρείτε να ασκήσετε εκβιαστική πίεση σε μένα με την ιδιότητά μου, ως μέτοχου, ώστε να αποδεχτώ ή να συμπράξω σε συγκεκριμένες ενέργειες και αποφάσεις.

Από όλα τα ανωτέρω, συνάγεται αβίαστα ότι εσείς είστε που αρνείστε αδικαιολόγητα και κακόπιστα την αποδοχή της προσήκουσας προσφερόμενης εργασίας μου, προσπαθώντας με τον τρόπο αυτό να με καταστήσετε αργόμισθο, και να μεταβάλλετε μονομερώς και δυσμενώς τους όρους της εργασιακής μας σχέσης, γεγονός που μεταξύ άλλων, σας καθιστά υπερέμμερους ως εργοδότες ως προς την αποδοχή της εργασίας μου.

Η αποστολή δε του από 26-06-2020 εξωδίκου σας είναι άκρως προσηματική και έλαβε χώρα προφανέστατα, προκειμένου αφενός να υποχρεωθώ να παραιτηθώ από την από 26-05-2020 και με αριθ.καταθ. 49/2020 αγωγή μου, αφού διαπιστώσατε ότι η προηγούμενη απόπειρα πείσεώς μου δια του από 28-05-2020 εξωδίκου της Μελπομένης Σπανού απέτυχε, και αφετέρου να μην παραστώ και εκφέρω διαφορετική άποψη από εσάς κατά τις επερχόμενες γενικές συνελεύσεις των εταιρειών που πρόκειται να λάβουν χώρα στις 30.06.2020.

Είναι δε εξ ολοκλήρου ψευδής ο ισχυρισμός σας δια του εξωδίκου σας, ότι δήθεν γραπτώς με έχετε καλέσει επανειλημμένα στην εργασία μου, προς τούτο σας καλώ να προσκομίσετε τα σχετικά έγγραφα.

ΚΑΤΟΠΙΝ ΤΟΥΤΩΝ

(επιφυλασσόμενος παντός δικαιώματός μου)

ΣΑΣ ΔΗΛΩΝΩ

Από Τετάρτη 1 Ιουλίου 2020 θα προσέλθω στο χώρο εργασίας μου , συνεχίζοντας να παρέχω προσηκόντως τα συμβατά με την εργασιακή μου σχέση και πολύ συγκεκριμένα καθήκοντα που είχα καθ' όλη τη διάρκεια της εργασιακής μου σχέσης, με τους ίδιους όρους εργασίας, και

Σας Καλώ να αποδεχτείτε την προσηκόντως προσφερόμενη εργασία μου, ενημερώνοντάς σας ότι τυχόν άρνησή σας να αποδεχτείτε αυτή, σας καθιστά στο εξής υπερήμερους εργοδότες ως προς την αποδοχή των υπηρεσιών μου, με όλες τις έννομες συνέπειες που αυτή η υπερημερία, συνεπάγεται.

Ρόδος 29-6-2020

Ο Εξωδίκως Δηλών»

Με την ανωτέρω εξώδικη δήλωσή μου, αντέκρουσα τους αναληθείς ισχυρισμούς της αντιδίκου και γραπτώς έτι μια φορά δήλωσα ρητά την ήδη εκπεφρασμένη βούλησή μου ότι ως εργαζόμενος θα συνέχιζα να ασκώ κανονικά τα καθήκοντά μου καλώντας ταυτόχρονα την αντίδικο να αποδέχεται την προσηκόντως προσφερόμενη εργασία μου.

• Έκτοτε, δηλαδή από 1-7-2020 συνέχισα και παρείχα κανονικά την εργασία μου, ως έπραττα άλλωστε και πριν, υπό τις οδηγίες και υπό το διευθυντικό δικαίωμα της αντιδίκου (υπό τη διοίκηση του αδερφού μου Χρήστου Σπανού). Πλην όμως, και ενώ η αντιδίκος όφειλε να με απασχολεί στα ίδια καθήκοντα και θέση που κατείχα ανέκαθεν, και δη αυτά του άρα, μου ανέθετε σκόπιμα, σαφώς υποδεέστερα καθήκοντα. Λόγω των διαμαρτυριών μου η αντιδίκος δια του εκπροσώπου της και διαχειριστή δήλωσε επανειλημμένα ότι σε δύο μήνες από τις έντονες διαμαρτυρίες μου, θα επανερχόμουν στα μέχρι τότε και επί πολλά έτη καθήκοντά μου, και θα διαδεχόμουν στα καθήκοντά του τον εργαζόμενο κύριο Μπλάνα, που προσωρινά όλως παρανόμως τον είχαν τοποθετήσει στη θέση μου. Ο τελευταίος μάλιστα με ενημέρωνε τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο του 2020, για όσα απαιτούνταν να γνωρίζω για το διάστημα που εργαζόταν αυτός στη θέση μου, ώστε να αναλάβω εκ νέου εξολοκλήρου τη μέχρι τότε θέση εργασίας μου, ήτοι τη θέση του άρα της εταιρίας. Θεωρούσα εύλογα λοιπόν, ότι επιτέλους ο διαχειριστής της αντιδίκου και αδελφός μου θα σταματήσει έκτοτε την εμπαθή του στάση και δεν θα πλήξει ξανά την εργασιακή μου σχέση, στην οποία ήμουν απόλυτα υποδειγματικός, για να πετύχει άσχετους με αυτή σκοπούς, απαλλαγμένος από προσωπικά εμπαθή κίνητρα. Στα εργασιακά μου καθήκοντα, στο αντικείμενο, στον τρόπο και χρόνο παροχής των υπηρεσιών μου ήμουν όπως πάντα υποδειγματικός, συνεργάσιμος, ευέλικτος και υπεύθυνος. Ουδέποτε μου έγινε η παραμικρή σύσταση από τον οποιονδήποτε, και θεωρούσα ότι μετά και την ανταλλαγή των ως άνω εξωδίκων, αλλά και τις υποσχέσεις της αντιδίκου, αν μη τι άλλο συμμορφώθηκε η αντιδίκος στις νόμιμες υποχρεώσεις της ως εργοδότη και θα εγκατέλειπε τις εκδυσχητικές πρακτικές, ήτοι να εκβιάζει την σύμπραξή μου ως μετόχου με το να φέρνει εμπόδια στην εργασιακή μου σχέση.

• Στην πορεία και ως μέτοχος, τους μήνες που ακολούθησαν (Σεπτέμβριο 2020 και έπειτα) άσκησα αγωγές για ακύρωση αποφάσεων των Γ.Σ. των μετόχων των κοινοπρακτούντων εταιριών, καθόσον συνεχίστηκε η εξόφθαλμη παραβίαση βασικών μου μετοχικών δικαιωμάτων, που κατοχυρώνονται εκ του νόμου και επιβεβαιώνονται από πληθώρα δικαστικών αποφάσεων. Ωστόσο, ανεξάρτητα από

αυτό, επαναλαμβάνω ρητά ότι η εργασιακή μου σχέση εξελισσόταν ομαλά και ανέμενα τον Δεκέμβριο μετά από καθυστερήσεις και παρατάσεις από την αντίδικο να αναλάβω εξολοκλήρου την παλαιά μου θέση, στην οποία προσωρινά είχαν τοποθετήσει τον κύριο Μπλάνα.

- Ζήτησα δε στο μεταξύ ήδη από τέλη Σεπτεμβρίου, να λάβω το υπόλοιπο της αδειάς μου εντός των ημερών των εορτών των Χριστουγέννων και Πρωτοχρονιάς 2020-21. Συγκεκριμένα, ως μου υποδείχθηκε από την αντίδικο η πρακτική που ακολουθούνταν από την επιχείρηση για τη χορήγηση αδειών, ήταν ο εργαζόμενος να υποβάλει μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου αίτημα προς την γραμματέα της διεύθυνσης και υπεύθυνη ανθρωπίνου δυναμικού κυρία Ειρήνη Ψυλλάκη στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου irinips@12ne.gr. Μου είχε γνωστοποιηθεί ότι θα απευθύνομαι στο συγκεκριμένο φυσικό πρόσωπο με την ιδιότητά της ως υπεύθυνης του ανθρωπίνου δυναμικού και εκείνη θα μου διαβιβάζει την απόφαση της διοίκησης. Αυτή λοιπόν την πρακτική ακολουθούσα ανέκαθεν και ως εκ τούτου την 28-9-2020 ώρα 8:33 απέστειλα μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στην υπεύθυνη ανθρωπίνου δυναμικού και αιτήθηκα την χορήγηση αδειάς μεταξύ του διαστήματος από 21-12-2020 έως και 8-1-2021 (δηλαδή την περίοδο των εορτών των Χριστουγέννων). Την συγκεκριμένη άδεια την αιτήθηκα 3 μήνες σχεδόν νωρίτερα. Επ' αυτού του αιτήματός μου, έλαβα την **Πέμπτη 1 Οκτωβρίου 2020 και ώρα 10:18** π.μ. μήνυμα mail από την κυρία Ψυλλάκη προς εμένα (nikitas@12ne.gr) κοινοποιούμενο στον εκπρόσωπο της αντιδίκου και αδελφό μου Χρήστο Σπανό (Christos@12ne.gr) που τιτλοφορούνταν : «Προγραμματισμός Αδειών» και είχε το εξής περιεχόμενο : «Καλημέρα και καλό μήνα ! Επιβεβαιώνουμε την αιτούμενη άδειά από 21-12-2020 έως και 8/01/2021 ...».

Ιδ. Ακυρη απόλυσή μου την 21-12-2020 (ευθεία παράβαση νόμου)

1. Σύμφωνα με τα ανωτέρω και μετά και την ρητή έγκριση από τη διοίκηση ήδη από 1-10-2020, για το διάστημα από 21-12-2020 μέχρι και 8-1-2021 τελούσα σε επιβεβαιωμένη άδεια.

Πλην όμως, αιφνιδίως και άνευ άλλου τινός, την πρώτη ημέρα της ως άνω περιόδου της εγκεκριμένης αδειάς μου, ήτοι την 21^η Δεκεμβρίου 2020 και χωρίς

να έχει μεσολαβήσει καμία προειδοποίηση ή άλλη έστω υπόνοια δυσαρέσκειας, μου κοινοποιήθηκε από την αντιδίκου η από 21-12-2020 έκτακτη καταγγελία της από 14-9-2015 σύμβασης εργασίας μου !!

Εσπευσμένα, παράνομα και εκδικητικά, ενώ ήδη ευρισκόμουν σε άδεια, ενώ ήδη είχε εγκριθεί άδεια και για κάποιες ημέρες τον Ιανουάριο του 2021, ενώ δεν συνέτρεξε κανένας προφανής λόγος για οποιαδήποτε αλλαγή στην εργασιακή μου σχέση, ενώ δεν υφίστατο κανένα παράπονο ή κάποια σύσταση από μέρους της αντιδίκου, λίγο πριν την εκπνοή του ημερολογιακού έτους (ώστε προφανώς να αποφύγει και περαιτέρω καταβολή των δώρων και επιδομάτων αδειάς του επόμενου έτους), εντός των εορτών των Χριστουγέννων, ευρισκόμενος στην οικία μου την πρώτη μέρα της άδειάς μου με την οικογένειά μου, η αντιδίκου κατήγγειλε τη σύμβαση εργασίας μου (!!!). Ταυτόχρονα διαπίστωνα ότι κατατέθηκε στον τραπεζικό μου λογαριασμό και αποζημίωση απόλυσης (!!!).

Όπως είχε λάβει χώρα και τον περασμένο Ιούνιο του 2020, λίγο πριν τις γενικές συνελεύσεις των επιμέρους εταιριών, έτσι και τώρα λίγες ημέρες πριν τις εορτές Χριστουγέννων, βλέποντας ο εκπρόσωπος της αντιδίκου και αδερφός μου ότι συνέχισα να ασκώ τα δικαιώματά μου ως μέτοχος, αφού συνέχισα τις δικαστικές επιδιώξεις ασκώντας ένδικα μέσα που αφορούσαν τον διορισμό διοικήσεων στις επιμέρους εταιρίες, επιχείρησε η εργοδότη να απαλλαγεί από εμένα και την συμμετοχή μου στην εταιρία με το να καταγγείλει την εργασιακή μου σχέση. Η εσπευσμένη βίαιη και καταχρηστική από 21-12-2020 απόλυσή μου, συνιστά το επιστέγασμα της ως άνω κλιμακούμενης εκδικητικής προσπάθειάς της να μου στερήσει με κάθε πρόσφορο τρόπο δικαιώματα που διαθέτω έναντι της αντιδίκου και των επιμέρους εταιριών με την ιδιότητα του μειοψηφούντος μετόχου και να με αποκλείσουν με κάθε τρόπο από την ανάμειξή μου στην οικογενειακή επιχείρηση. Τέτοια ήταν μάλιστα η σπουδή της αντιδίκου να με παρακάμψει από το μέλλον της εταιρίας, που δε δίσταζε με την ιδιότητα της ως εργοδότη να παραβιάσει ευθέως την εργατική νομοθεσία και να με απολύσει ακύρως την 21-12-2020 **διαρκούσης της ετήσιας άδειας αναπαύσεως (κατ'ευθεία παράβαση της αναγκαστικού δικαίου διάταξης του άρθρου 5 παρ. 6 του Α.Ν. 539/1945)**.

2. Όπως ήταν απόλυτα εύλογο, απόλυτα ξαφνιασμένος και απογοητευμένος από τη στάση της αντιδίκου και την ξαφνική αυτή αποπομπή μου μετά από τύποις 6 χρόνια (από την πρόσληψη) ατύπως 17 χρόνια (από την απασχόλησή μου πλάι στον πατέρα μου) παροχής των υπηρεσιών μου, έσπευσα να απαντήσω άμεσα στην απροσδόκητη και παράνομη αυτή ενέργεια και κοινοποίησα στην αντίδικο την από 22-12-2020 εξώδικη δήλωσή μου, κοινοποιηθείσα σε αυτήν στις 23-12-2020, με την οποία αφενός απέκρουσα την από 21-12-2020 άτακτη καταγγελία της σύμβασης εργασίας μου ως απόλυτα άκυρη αντιβαίνουσα ευθέως στην απαγορευτική διάταξη του αρ. 5 παρ. 6 του Α.Ν. 539/1945 εν μέσω της άδειάς μου, αφετέρου και σε κάθε περίπτωση απέκρουσα την καταγγελία της σύμβασης εργασίας μου ως καταχρηστική. Παράλληλα δήλωσα ρητώς ότι: α) ουδόλως αποδέχομαι την από 21-12-2020 άκυρη απόλυση β) ότι μετά και την παρέλευση της άδειάς μου, ήτοι την 8^η Ιανουαρίου, θα παρουσιαστώ κανονικά άνευ άλλου τινός και θα συνεχίσω τα καθήκοντά μου στη θέση μου και ότι η αντίδικος όφειλε να αποδεχτεί τις υπηρεσίες μου προσηκόντως, άλλως θα καθίστατο υπερήμερη γ) κάλεσα την αντίδικο όπως άμεσα και εντός 24 ωρών, από την κοινοποίηση της παρούσης, (δηλαδή εντός της 24^{ης} Δεκεμβρίου) να προβεί σε κάθε νόμιμη και πρόσφορη ενέργεια που απαιτείτο ώστε να ανακληθεί η ως άνω άκυρη απόλυση, άλλως όπως τύποις λάβει χώρα η άμεση νομότυπη επαναπρόσληψή μου με τους ίδιους ακριβώς όρους, επιφυλασσόμενος να διεκδικήσω την αποκατάσταση οποιασδήποτε περαιτέρω υλικής και ηθικής ζημίας είχα υποστεί από την ως άνω παράνομη συμπεριφορά.

Μετά και την κοινοποίηση της από 22-12-2020 εξωδίκου δηλώσεως, η αντίδικος αντιλαμβανόμενη ότι είχε παραβιάσει ευθέως το νόμο, καθώς με απέλυσε διαρκούς της ετήσιας άδειας αναπαύσεως, επιχείρησε να ανασκευάσει και να δικαιολογήσει την πράξη της, ωστόσο εντελώς ανεπιτυχώς. Προκειμένου να μην υποστεί τις συνέπειες της υπερημερίας που η απόλυτα άκυρη απόλυσή μου επέσυρε, μου κοινοποίησε την από 28-12-2020 εξώδικη δήλωσή της, η οποία όμως είχε εντελώς έωλο και αντιφατικό περιεχόμενο. Αρχικά ισχυρίστηκε ότι δήθεν δεν είχε εγκριθεί επίσημα η άδειά μου (ισχυρισμός εντελώς αναληθής ως θα εξηγήσω κατωτέρω και αυτοαναιρούμενος από την αντίδικο) και στη συνέχεια,

μέσω της εξωδίκου αυτής δηλώσεως, μου γνωστοποίησε ότι «**συνεχίζω να λογίζομαι ως υπάλληλος της εταιρίας, χωρίς να έχει διακοπεί η από 14-9-2015 σύμβαση εργασίας μου**».

Ωστόσο παρόλο που στο σώμα της εξωδίκου δηλώσεως μου ανακοίνωνε ότι συνέχιζα να λογίζομαι ως υπάλληλος της εταιρίας, δε μου κοινοποίησε ούτε ρητή ανάκληση της απόλυσής μου, ούτε το ειδικό λογιστικό έντυπο του πληροφοριακού συστήματος Εργάνη με τυχόν επαναπρόσληψή μου την επόμενη εργάσιμη, ούτε άλλο επίσημο έγγραφο, που να αποδεικνύει ότι ήρθησαν τύποις οι συνέπειες της από 21-12-2020 εξωδίκου καταγγελίας της σύμβασης εργασίας μου. Προκειμένου να μην υφίσταται κανένα σκαιό σημείο στη συνεργασία μας και αφού ήδη μετά και την ρητή δήλωση της αντιδίκου με το συγκεκριμένο από 28-12-2020 απαντητικό εξώδικο της συνέχισα να λογίζομαι ως υπάλληλος της εταιρίας, έκρινα καλόπιστα ότι όφειλα να απαντήσω στα επιμέρους σημεία της εξωδίκου δηλώσεώς της προς άρση κάθε αμφισβήτησης, αφενός αναφορικά με το θέμα ότι τελούσα σε νόμιμη άδεια, αφετέρου αναφορικά με το γεγονός ότι ανεξάρτητα από αυτό, η συμπεριφορά της ήταν άκρως καταχρηστική. Για το λόγο αυτό, ως απάντηση στην από 28-2-2020 εξώδικη δήλωση της αντιδίκου, κοινοποίησα την από 11-01-2021 εξώδικη δήλωσή μου με την οποία αιτιολογημένα αντέκρουσα έναν προς έναν τους ανεδαφικούς ισχυρισμούς της ως αυτοί περιλαμβάνονταν στην από 28-12-2020 εξώδικη δήλωσή της και κάλεσα ρητά την αντίδικο (αφού κατά ρητή δήλωσή της συνέχιζα να λογίζομαι ως υπάλληλος της εταιρίας) να επανυποβάλλει έστω και εκπρόθεσμα την αρχική μου πρόσληψη και να με εμφανίσει ως εργαζόμενο της και τύποις ώστε μετά από αυτό, εγώ να επιστρέψω την αποζημίωση απόλυσης και να συνεχίσω την παροχή των υπηρεσιών μου, και η ίδια να συνεχίσει την παροχή της αντιπαροχής των υπηρεσιών μου, ήτοι των συμβατικών μου αποδοχών.

Παράλληλα, την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά τη λήξη της άδειάς μου, ήτοι την 11^η Ιανουαρίου 2020, ημέρα Δευτέρα νωρίς το πρωί, προσήλθα στη θέση μου να αναλάβω κανονικά τα καθήκοντά μου. Όταν όμως εισήλθα στα γραφεία της αντιδίκου, με μεγάλη αμηχανία, η υπεύθυνη προσωπικού με ενημέρωσε ότι δεν θα μου ανατεθούν καθήκοντα, καθώς είχε ήδη προεγκριθεί δια της αλληλογραφίας μας την 30^η Νοεμβρίου 2020, το υπόλοιπο λήψης της κανονικής

μου άδειας μέχρι και την 19^η Ιανουαρίου 2021 προκειμένου να εξαντληθούν οι μέρες άδειας του έτους 2020. Εξήγησα τόσο στην ίδια όσο και στον παραστάνα εκπρόσωπο της αντιδίκου και αδερφό μου, ότι ναι μεν είχε προεγκριθεί αυτή η νέα άδεια εντός του 2021, ως άλλωστε είχε ήδη προεγκριθεί και η άδεια από 21-12-2020 ως 8-1-2021, αλλά στην πράξη και με την από 28-12-2020 εξώδικη δήλωσή τους δήθεν αμφισβητούσαν την ορθότητα του τρόπου λήψης της άδειας μου, και προκειμένου να μην υπάρχουν περαιτέρω εντάσεις ή αμφισβητήσεις για το αν τελώ σε άδεια ή όχι, ζήτησα να μην λάβω στο συγκεκριμένο χρόνο το υπόλοιπο αυτής και να παρέχω τις υπηρεσίες μου κανονικά μετά την 8^η Ιανουαρίου ως άλλωστε είχα ρητά δηλώσει και στις εξώδικες δηλώσεις που προηγήθηκαν. Τότε η αντίδικος μου κοινοποίησε δια της υπεύθυνης προσωπικού ένα μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου συγκοινοποιούμενο στον εκπρόσωπο της αντιδίκου και αδελφό μου Χρήστο Σπανό, καθώς και στους νομικούς συμβούλους της αντιδίκου, με το οποίο μου ανακοίνωνε και «επίσημα» αυτό που προφορικά μου είπε, ότι δηλαδή συνεχίζει κανονικά η άδειά μου ως 19-01-2021 . Επί της ουσίας με εξανάγκασαν να λάβω το σύνολο της άδειάς μου ως αυτό είχε προγραμματιστεί σε παρελθόντα χρόνο προ της ακύρου καταγγελίας και της ανταλλαγής των εξωδίκων.

Άρχιζε να γίνεται εμφανές, ότι η αντίδικος επιθυμούσε να απαλλαγεί με κάθε τρόπο από την παρουσία μου στην εταιρία και αρνούσαν να αποδεχτεί τις υπηρεσίες μου. Ως εκ τούτων, έλαβα αναγκαστικά και τις υπόλοιπες ημέρες άδειας, ευελπιστώντας ότι την 20^η Ιανουαρίου 2021 και αφού δεν υφίστατο πλέον άλλη άδεια να λάβω, ούτε και άλλος λόγος να αρνηθεί την παροχή των υπηρεσιών μου η αντίδικος, θα επανερχόμουν στη θέση μου, θα ολοκληρωνόταν και τύποις η ήδη ανακοινωθείσα επαναπρόσληψή μου και θα αποδεχόταν η αντίδικος την προσήκουσα προσφορά των υπηρεσιών μου, καθώς ρητά και εν τοις πράγμασι θεωρούσε εαυτήν υπερήμερη εργοδότρια, αφού μου κατέβαλε τις αποδοχές του διαστήματος από 22-12-2020 ως 31-12-2020 (υπόλοιπο Δεκεμβρίου), παρόλο που είχε ήδη υποβάλλει την 21-12-2020 την καταγγελία της σύμβασης εργασίας μου, ενώ μου χορήγησε κανονικά και το υπόλοιπο άδειας δηλώνοντάς μου ότι λογίζομαι ως υπάλληλος της εταιρίας.

3. Ωστόσο εντελώς παρελκυστικά, καταχρηστικά και παράνομα η αντίδικος την πρώτη εργάσιμη ημέρα που επέστρεψα στην θέση μου μετά και την εξάντληση όλων των ημερών αδείας, ήτοι την 20-1-2020 μου κοινοποίησε εκ νέου (!!!) νέα υποτίθεται καταγγελία της σύμβασης εργασίας μου με νέα ημερομηνία αυτής την 20-1-2021 (!!!), θεωρώντας ως καταβολή της αποζημίωσης απόλυσης την ήδη καταβληθείσα αποζημίωση απόλυσης που είχε λάβει χώρα σχεδόν ένα μήνα πριν, ήτοι την 21-12-2020 όταν εν πρώτοις μου κοινοποίησε την αρχική μου απόλυση (!!!).

Εν τοις πράγμασι δηλαδή και συμπερασματικά, ήδη από 21-12-2020 η αντίδικος κατήγγειλε ακέρως την μία ενιαία και μοναδική από 14-9-2015 σύμβαση εργασίας μου, καθώς το χρόνο εκείνο εκδήλωσε την βούλησή της να καταγγείλει μονομερώς την εργασιακή μου σχέση, μου κοινοποίησε με δικαστικό επιμελητή το ειδικό μηχανογραφημένο έντυπο άτακτης καταγγελίας και μου κατέβαλε την αποζημίωση απόλυσης, συγκοινοποιώντας μου και το αποδεικτικό καταβολής της αποζημίωσης στον τραπεζικό μου λογαριασμό. Στη συνέχεια και μετά την εναντίωσή μου στην παράνομη συμπεριφορά της, προσπάθησε να δικαιολογήσει με μεταγενέστερες δηλώσεις τη συμπεριφορά της, δηλώνοντας ότι με λογίζει ως υπάλληλό της ξανά, ωσάν να μην λύθηκε ποτέ η σύμβαση εργασίας μου, ωστόσο όμως ουδέποτε μετά το χρόνο της αρχικής και μοναδικής απόλυσής μου αποδέχτηκε τις υπηρεσίες μου, αλλά τουναντίον επανέλαβε μετά την λήξη της άδειάς μου την καταγγελία της σύμβασης εργασίας μου με νέα ημεροχρονολογία αυτή της 20-1-2021 (!!!).

Η μεταγενέστερη αυτή καταγγελία, ήτοι αυτή που υποτίθεται έλαβε χώρα την 20-01-2021, βάσει των ως άνω διαλαμβανόμενων, συνιστά απλή επανάληψη της από 21-12-2020 καταγγελίας, όταν εν πρώτοις εκδηλώθηκε πανηγυρικά η δήλωση βούλησης λύσης της εργασιακής μου σχέσης. Σε κάθε δε περίπτωση, είτε κριθεί ότι αυτή (η καταγγελία) έλαβε χώρα την 21-12-2020 είτε την 20-01-2021, οπότε και συνιστά την πρώτη μέρα που επανήλθα για να αναλάβω εργασία μετά τη λήξη της αδείας μου, πάσχει απολύτου ακυρότητας και καθιστά την εναγόμενη υπερήμερη εργοδότρια .

II. ΝΟΜΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

**Α) ΑΠΟΛΥΤΑ ΑΚΥΡΗ ΑΠΟΛΥΣΗ - ΕΥΘΕΙΑ ΑΝΤΙΘΕΣΗ ΜΕ
ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΔΙΑΤΑΞΗ**

Κατά το άρθρο 5 παρ. 6 του α.ν 539/1945 "Απαγορεύεται εις τον εργοδότην να απολύση τον μισθωτόν διαρκούσης της χορηγηθείσης εις τούτον αδείας". Δικαιολογητικός λόγος της διατάξεως αυτής είναι η παροχή δυνατότητας στο μισθωτό ν' αναπαυθεί πραγματικά και απερίσπαστα προς τόνωση των σωματικών και πνευματικών δυνάμεών του, οι οποίες είναι απαραίτητες για την απόδοση στην εργασία του χωρίς το φόβο ότι είναι δυνατό κατά τη διάρκεια της αδείας του να χάσει την απασχόλησή του. Γι' αυτό η καταγγελία που γίνεται κατά τη διάρκεια της αδείας του μισθωτού είναι άκυρη. Η απαγόρευση που εισάγεται με την ως άνω διάταξη είναι απόλυτη και δεν επιτρέπει την απόλυση για οποιονδήποτε λόγο. Ακόμα και αν ο εργοδότης τηρήσει όλες τις διατυπώσεις, η απόλυση θεωρείται απόλυτα άκυρη και δεν έχει σημασία αν έγινε την τελευταία μέρα της αδείας, ενώ δεν ερευνάτε αν υπάρχει υπαιτιότητα του εργοδότη ή του μισθωτού (ΑΠ 1305/2008, 65/2012, 1683/2012, ΔΕΝ 2013 σελ.233). Τα αυτά ισχύουν όταν ο εργοδότης προβαίνει αυτοβούλως στην καταγγελία για να προκαλέσει τη λήξη της σύμβασεως κατά τη διάρκεια της αδείας ή μετά την επάνοδο του μισθωτού (ΕΦ.ΘΕΣΣ 158/1994 Αρμ. 1994 (826), (ΑΠ 770/89 ΕλλΔνη1991.520, ΕφΑθ 6090/86 ΕλλΔνη 1987.134).

Εν προκειμένω, σύμφωνα με τα ως άνω στο ιστορικό αναφερόμενα, η εναγόμενη κατήγγειλε την σύμβαση εργασίας μου την 21-12-2020 οπότε και εν πρώτοις μου κοινοποίησε την από 21-12-2020 εξώδικη δήλωσή της συνοδευόμενη από το μηχανογραφημένο ειδικό έντυπο καταγγελίας και κατέβαλε ταυτόχρονα τη νόμιμη αποζημίωση απόλυσης. Και ναι μεν τήρησε τις τυπικές νόμιμες προϋποθέσεις για την καταγγελία (έγγραφο τύπο, καταβολή αποζημίωσης), ωστόσο η καταγγελία έλαβε χώρα διαρκούσης της ετήσιας άδειας αναπαύσεως και για το λόγο αυτό είναι απόλυτα άκυρη παρά την τήρηση των ως άνω διατυπώσεων, καθόσον η καταγγελία έλαβε χώρα την 21-12-2020, δηλαδή την πρώτη ημέρα που τελούσα σε επιβεβαιωμένη από τον εργοδότη άδεια αναπαύσεως.

Συγκεκριμένα ήδη από τις 28^η Σεπτεμβρίου 2020 και ώρα 8:33 και σε ερώτημα της διοίκησης για τον προγραμματισμό των αδειών του προσωπικού,

είχα αποστείλει μέσω του ηλεκτρονικού μου ταχυδρομείου (nikitas@12ne.gr) ως μου υπεδείχθη προς την υπεύθυνη ανθρωπίνου δυναμικού της αντιδίκου κυρία Ειρήνη Ψυλλάκη και συγκεκριμένα στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου «iriniips@12ne.gr», email με το κάτωθι περιεχόμενο: «Καλημέρα και καλή εβδομάδα. Σε συνέχεια του παρακάτω mail. ΑΙΤΟΥΜΑΙ ΑΔΕΙΑ ΑΠΟ 21-12-2020 ΕΩΣ ΚΑΙ 08-01-2021 καλή συνέχεια». Σε αυτό το αίτημά μου, έλαβα την Πέμπτη 1 Οκτωβρίου 2020 και ώρα 10:18 π.μ. απαντητικό mail από την κυρία Ψυλλάκη προς εμένα (nikitas@12negr) κοινοποιούμενο στον διαχειριστή της αντιδίκου και αδελφό μου (Christos@12ne.gr) που τιτλοφορείται: «Προγραμματισμός Αδειών» και έχει το εξής περιεχόμενο: «Καλημέρα και καλό μήνα! Επιβεβαιώνουμε την αιτούμενη άδειά από 21-12-2020 έως και 8/01/2021 ...».

Άρα την 21-12-2020, ημεροχρονολογία που μου κοινοποιήθηκε η καταγγελία της σύμβασης εργασίας μου και κατεβλήθη η αποζημίωση απόλυσής μου, τελούσα σε επιβεβαιωμένη και εγκεκριμένη πέραν πάσης αμφιβολίας άδεια αναπαύσεως και η απόλυσή μου έλαβε χώρα απόλυτα ακύρως, καθιστώντας την εναγόμενη, άνευ άλλου τινός, υπερήμερη εργοδότρια από την επόμενη ημέρα που παρέλειψε να αποδέχεται τις προσηκόντως προσφερόμενες υπηρεσίες μου, ήτοι την 22-12-2020.

β) ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΑ ΑΚΥΡΗ ΑΠΟΛΥΣΗ ΕΝΕΚΑ ΚΑΤΑΧΡΗΣΤΙΚΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΕΡΓΟΔΟΤΗ (281ΑΚ)

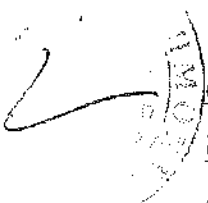
Από τις διατάξεις των άρθρων 167, 168, 648, 669 ΑΚ, 1 και 3 του Ν. 2112/1920, 1, 3 παρ. 1, 5 του Β.Δ. από 16.07.1920 και 5 του Ν. 3198/1955, συνάγεται ότι η καταγγελία της σύμβασης εργασίας αορίστου χρόνου είναι μονομερής αναιτιώδης δικαιοπραξία, που θεωρείται έγκυρη όταν γίνει εγγράφως και καταβληθεί η νόμιμη αποζημίωση. Η καταγγελία αναπτύσσει την άμεση διαπλαστική της ενέργεια, σε περίπτωση που ασκείται από τον εργοδότη, από τη στιγμή που λαμβάνει γνώση ο παραλήπτης της, εργαζόμενος, κατά το άρθρο 167 ΑΚ. Μετά την περιέλευσή της στον εργαζόμενο δεν μπορεί να γίνει ούτε ανάκληση αυτής από τον εργοδότη, έστω και με τη συναίνεση του εργαζόμενου, αφού η ανάκληση έχει νομική ενέργεια μόνο αν γίνει προηγουμένως ή

ταυτοχρόνως με την καταγγελία (άρθρο 168 ΑΚ). Περαιτέρω, η ακυρότητα της καταγγελίας μπορεί να οφείλεται είτε στη μη τήρηση των ως άνω προϋποθέσεων (έγγραφο και καταβολή αποζημίωσης), είτε στο ότι έγινε με καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος του εργοδότη να καταγγείλει τη σύμβαση, δηλαδή καθ' υπέρβαση των ορίων του άρθρου 281 ΑΚ, οπότε η καταγγελία είναι άκυρη και θεωρείται σαν να μην έγινε (180 ΑΚ). Σε περίπτωση ακυρότητας, ο εργοδότης, που αρνείται έκτοτε να αποδεχθεί την προσηκόντως προσφερόμενη εργασία του μισθωτού, καθίσταται υπερήμερος (άρ. 349, 350 ΑΚ) και υποχρεούται στην πληρωμή του μισθού του. Ο μισθωτός αντίστοιχα δικαιούται είτε να εμμένει στην ακυρότητα της καταγγελίας και να αξιώσει, κατά το άρθρο 656 ΑΚ, τους μισθούς του, είτε, ενόψει του ότι η ακυρότητα της καταγγελίας τάσσεται υπέρ αυτού και είναι επομένως σχετική, να θεωρήσει την καταγγελία έγκυρη και να ζητήσει την προβλεπόμενη από το Ν. 2112/1920 ή από το Β.Δ. από 16.07.1920 αποζημίωση. Η καταγγελία της συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου, η οποία έχει το χαρακτήρα της μονομερούς αναιτιώδους δικαιοπραξίας, σύμφωνα με τα ως άνω, είναι ελεύθερη και χωρεί οποτεδήποτε, εκτός αν περιορίζεται από την ατομική σύμβαση εργασίας ή από διάταξη νόμου. Το δικαίωμα όμως του εργοδότη να απολύει τους μισθωτούς του, δεν είναι απεριόριστο αλλά υπόκειται, όπως και κάθε άλλο δικαίωμα, στους περιορισμούς του άρθρου 281 Α.Κ., πρέπει δηλαδή να μην υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη, τα χρηστά ήθη και ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαιώματος. Πάγια θέση τόσο της νομολογίας όσο και της θεωρίας είναι ότι μπορεί μεν η καταγγελία της εργασιακής σύμβασης να είναι αναιτιώδης δικαιοπραξία, υπό την έννοια ότι για το κύρος της δεν είναι αναγκαία η αναφορά της αιτίας της, τούτο όμως δε σημαίνει ότι είναι και ανέλεγκτη, αλλά απεναντίας υπόκειται στη γενική αρχή του δικαίου, βάσει της οποίας θα πρέπει να ασκείται συμφώνως προς τις αρχές της καλής πίστης, των χρηστών ηθών και του κοινωνικού και οικονομικού σκοπού του δικαιώματος. Η καταγγελία της συμβάσεως εργασίας, ενόψει των επαχθών συνεπειών τις οποίες προκαλεί στον εργαζόμενο, θα πρέπει να επιλέγεται ως το έσχατο μέσο (ultima ratio) για την εξυπηρέτηση των αληθών συμφερόντων του εργοδότη, ώστε η επιλογή της στην αντίθετη περίπτωση να θεωρείται καταχρηστική (ενδεικτ .ΑΠ 1155/99, Εφ.Ναυπλ. 16/1996, ΑΠ 429/1996, ΑΠ

1443/1996, ΑΠ 279/1996, ΕΦ.Θεσς 2062/99). Εξάλλου καταχρηστική είναι και σύμφωνα με τα προρρηθέντα η απόλυση η οποία έγινε με σκοπό αντίθετο προς τη καλή πίστη και τα χρηστά ήθη. Τέτοια αντίθεση υπάρχει όταν η απόλυση του εργαζομένου υπαγορεύεται από εγωιστικές διαθέσεις του εργοδότη και από εμπάθεια, και δεν εξυπηρετούν το σκοπό του εργοδοτικού δικαιώματος. Η προφανής υπέρβαση των ορίων που επιβάλλουν οι αρχές της καλής πίστης, των χρηστών ηθών και του κοινωνικού και οικονομικού σκοπού του δικαιώματος, έχει ως αποτέλεσμα, σύμφωνα με τα άρθρα 174 και 178 Α.Κ., **την ακυρότητα της γενομένης απολύσεως**, όποτε ο εργοδότης περιέρχεται σε υπερημερία και υποχρεούται να καταβάλει στο μισθωτό τους μισθούς υπερημερίας (Α.Π. 97/1991 ΝοΒ 40, 546, Α.Π. 61/1987 ΕλΔνη 29, 126). (βλ. ΑΠ 868/1984 ΕεργΔ 44,372, ΑΠ 653/1983 ΕεργΔ 43, 65, ΑΠ 346/1983 ΕεργΔ 42 ,657, ΑΠ 1398/1982 ΕεργΔ 42,207).

Στην υπό κρίση υπόθεση, όλως επικουρικώς, και στην περίπτωση που γίνει δεκτό από το Δικαστήριό Σας ότι η εργασιακή μου σχέση με την εργοδότη αναβίωσε μεταγενέστερα ανεξάρτητα από την ήδη από 21-12-2020 καταγγελία, και ότι αυτή (η εργασιακή σχέση) λύθηκε με νεότερη καταγγελία την 20^η Ιανουαρίου 2021, οπότε η αντιδίκος μου επανέλαβε την αρχική βούλησή της για καταγγελία της σύμβασης εργασίας μου, **ακόμα και σε αυτή την περίπτωση, η καταγγελία της εργασιακής μου σχέσης έστω και μεταγενεστέρως την 20-1-2021 έλαβε χώρα όλως καταχρηστικώς, την πρώτη μόλις ημέρα επανόδου μου στην θέση εργασίας μου μετά την ολοκλήρωση όλων των ημερών αδειάς μου, και πάσχει ακυρότητας αντιβαίνουσα σε κάθε περίπτωση στα όρια που επιβάλλει η διάταξη του 281 ΑΚ**. Ειδικότερα :

Ακόμα και αν επικουρικά ήθελε γίνει δεκτό ότι η εργασιακή μου σχέση δεν καταγγέλθηκε τελικά διαρκούσης της ετήσιας άδειας μου (γεγονός που ουδόλως συνομολογώ αφού εκδηλώθηκε ρητά η βούληση της αντιδίκου εξαρχής και επιρρώθηκε εκ των υστέρων), ακόμα και αν ήθελε κριθεί ότι δεν τελούσα σε άδεια τον χρόνο της καταγγελίας και άρα η σύμβαση εργασίας μου καταγγέλθηκε καταρχήν νομοτύπως και εγκύτως (έγγραφος τύπος, αποζημίωση), αυτή (η καταγγελία), είτε κριθεί ότι έλαβε χώρα 21-12-2020 είτε κριθεί ότι έλαβε χώρα 20-1-2021, πάσχει σε κάθε περίπτωση ακυρότητας, ως αντιβαίνουσα καταφανώς

 στα όρια των συναλλακτικών ηθών, και της καλής πίστης ως ορίζονται από την διάταξη του 281 ΑΚ, και καθιστούν την εναγόμενη εργοδότηρα υπερέμμερη ως προς την αποδοχή των υπηρεσιών μου, αφού καταγράστηκε το διευθυντικό της δικαίωμα καταφανώς, και η απόλυσή μου εξυπηρετεί εμπαιθείς σκοπούς της αντιδίκου και ουχί σκοπούς του εργοδοτικού δικαιώματος.

Συγκεντρωτικά η απόλυσή μου οποτεδήποτε κριθεί ότι αυτή έλαβε χώρα είναι άκυρη ως καταχρηστική καθώς :

➤ Έλαβε χώρα αρχικά την πρώτη μέρα που έλειψα με νόμιμη εγκεκριμένη άδεια, ήτοι την πρώτη μέρα που δεν ήμουν παρών στα καθήκοντά μου και απουσίαζα από το γραφείο, 3 ημέρες πριν τα Χριστούγεννα.

➤ Επιχείρησε η αντίδικος στη συνέχεια, αντιλαμβανόμενη την εξόφθαλμη παρανομία της να με απολύσει ακύρως, να ανασκευάσει την αρχική δήλωση της και εν συνεχεία να δηλώσει δήθεν ότι με θεωρεί και με λογίζει μισθωτό αυτής, κοινοποιώντας μου την έωλη και αντιφατική ως αναπτύσσω και στο ιστορικό της παρούσης από 28-12-2020 εξώδικη δήλωσή της.

➤ Στη συνέχεια αυτής και αφού η εργοδότηρα μου δήλωσε δήθεν ότι εξακολουθεί να με λογίζει μισθωτό της, εγώ προσήλθα την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά τη λήξη της αδείας μου, ήτοι την 11^η Ιανουαρίου 2020 ημέρα Δευτέρα νωρίς το πρωί στη θέση μου να αναλάβω κανονικά τα καθήκοντά μου. Κατά την παρουσία μου στο χώρο της εργοδότηρας μου, ενημερώθηκα ότι **δεν θα μου ανατεθούν καθήκοντα**, καθώς είχε ήδη προεγκριθεί δια της αλληλογραφίας μας την 30^η Νοεμβρίου 2020, το υπόλοιπο λήψης της κανονικής μου αδείας μέχρι και την 19^η Ιανουαρίου 2021 προκειμένου να εξαντληθούν οι μέρες αδείας του έτους 2020. Ωστόσο παρόλο που εξήγησα, ότι ναι μεν είχε προεγκριθεί αυτή η νέα άδεια εντός του 2021, ως άλλωστε είχε ήδη προεγκριθεί και η άδεια από 21-12-2020 ως 8-1-2021, αλλά στην πράξη και με την από 28-12-2020 εξώδικη δήλωσή τους αμφισβητούσαν την ορθότητα του τρόπου λήψης της αδείας μου, και προκειμένου να μην υπάρχουν περαιτέρω εντάσεις ή αμφισβητήσεις για το αν τελώ σε άδεια ή όχι, ζήτησα να μην λάβω στο συγκεκριμένο χρόνο το υπόλοιπο αυτής και να παρέχω τις υπηρεσίες μου κανονικά μετά την 8^η Ιανουαρίου ως άλλωστε είχα ρητά δηλώσει και στις εξώδικες δηλώσεις που προηγήθηκαν. Τότε η αντίδικος ως και στο ιστορικό αναφέρω, μου κοινοποίησε δια της υπεύθυνης

προσωπικού ένα μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου συγκοινοποιούμενο στον εκπρόσωπο της αντιδίκου και αδελφό μου Χρήστο, και στους νομικούς συμβούλους της αντιδίκου, σύμφωνα με το οποίο μου ανακοίνωνε και «επίσημα» αυτό που προφορικά μου είχε ανακοινώσει, ότι δηλαδή συνεχίζω να τελώ υποχρεωτικά σε άδεια ως τις 19-01-2021 . Επί της ουσίας η εναγόμενη με εξανάγκασε να λάβω το σύνολο της άδειάς μου ως αυτό είχε προγραμματιστεί σε παρελθόντα χρόνο, προ της ακύρου καταγγελίας και της ανταλλαγής των εξωδίκων. Αρχίζε να γίνεται δε παραπάνω από εμφανές ότι η αντίδικος επιθυμούσε να απαλλαγεί με κάθε τρόπο από την παρουσία μου στην εταιρία και αρνούνταν να αποδεχτεί τις υπηρεσίες μου. Κατόπιν τούτων, έλαβα αναγκαστικά και τις υπόλοιπες ημέρες αδειάς, ευελπιστώντας ότι την 20^η Ιανουαρίου 2021 θα επανέλθω στα καθήκοντά μου, ωστόσο την ίδια ημέρα ήτοι 20 Ιανουαρίου 2021, δηλαδή την πρώτη μέρα μετά τη λήξη όλου του χρονικού διαστήματος αδειών, η αντίδικος επανέλαβε την ήδη εκπεφρασμένη βούλησή της για καταγγελία της σύμβασης εργασίας μου και μου κοινοποίησε εκ νέου την απόλυσή μου με νεότερη ημερομηνία αυτή της 20^{ης} Ιανουαρίου 2021, προκειμένου σκόπιμα και εντελώς φαινομενικά να αποφύγει τις συνέπειες της ευθείας παράβασης της διάταξης του άρθρ 5 παρ. 6 του α.ν 539/1945. **Στην ουσία όμως ουδέποτε με απασχόλησε μετά την αρχική από 21-12-2020 εν τοις πράγμασι καταγγελία της σύμβασης εργασίας μου.** Αλλά με τις αντιφατικές πράξεις και δηλώσεις της προσπάθησε επί ματαίω στον ενδιάμεσο χρόνο να αποφύγει τις συνέπειες της απολύτου ακυρότητας.

➤ Πλην του καταφανώς καταχρηστικού τρόπου που έλαβε χώρα η καταγγελία της σύμβασης εργασίας μου με την ως άνω ανταλλαγή εξωδίκων και αντιφατικών καταχρηστικών πρακτικών της αντιδίκου κατά το διάστημα του ενός μήνα μεταξύ των δύο καταγγελιών, η απόλυσή μου οποτεδήποτε και αν κριθεί ότι έλαβε χώρα πάσχει ακυρότητας υποκινούμενη από ταπεινά κίνητρα και συνιστά το αποκορύφωμα μιας εμπροθέτου κλιμακούμενης πρακτικής από την πλευρά της αντιδίκου ως εκθέτω στο ιστορικό της παρούσης και επαναλαμβάνω όλως συνοπτικά:

Διαδεχόμενος ο αδελφός μου Χρήστος Σπανός τον πατέρα μας στη διαχείριση της αντιδίκου από τις αρχές περίπου του 2020, εκδήλωσε με κάθε

πρόσφορο τρόπο την επιθυμία του να απαλλαγεί από την παρουσία μου στην εταιρεία και ειδικότερα από την εργασιακή μου σχέση στην εταιρία, όχι φυσικά ένεκα κάποιας δικής μου ανεπάρκειας, ως εξηγώ και στο ιστορικό, αλλά εξαιτίας της προσωπικής εμπάθειας σε θέματα που άπτονται της μετοχικής μου ιδιότητας. Η απόλυσή μου είναι όλως προσημαστική και γίνεται όχι εξυπηρετώντας κάποιο εργοδοτικό σκοπό, ούτε το καλώς νοούμενο συμφέρον του εργοδότη. Η απόλυσή μου, γίνεται γιατί ο διαχειριστής και εκπρόσωπος της αντιδίκου αδελφός μου, επιθυμεί την πλήρη αποπομπή μου από την εναγόμενη και τις επιμέρους εταιρείες, και δε δίστασε να καταστρατηγήσει την εργασιακή σχέση που με συνδέει με την εναγόμενη, προκειμένου να επιτύχει την φυσική απομάκρυνσή μου από την εταιρία ακόμη και ως εργαζόμενου.

Αρχικά επιχείρησε να με αποτρέψει από την εκτέλεση των ουσιαστικών μου καθηκόντων, αρνούμενη η αντιδίκος να μου χορηγήσει τον ρόλο, τα καθήκοντα και την θέση που κατείχα, στην πορεία δε, όλως ξαφνικά περί το Φεβρουάριο του 2020, εφηύρε ένα συμφωνητικό δήθεν εχεμύθειας ως και στο ιστορικό εκτενέστερα αναπτύσσω. Στη συνέχεια, και δη τέλη Ιουνίου 2020, μου κοινοποιήθηκε λίγο μετά την άσκηση της ως άνω αναφερόμενης αγωγής μου για ερμηνεία της Διαθήκης του πατρός μας και λίγο πριν τις Γ.Σ. των εταιριών, η παρελκυστική από 26-6-2020 εξώδικη δήλωσή της, η οποία ήταν εντελώς ψευδής και έωλη και με καλούσε δήθεν να προσφέρω τις «καλύτερες δυνατές υπηρεσίες και να αναλάβω τα καθήκοντά μου». Σε αυτή απάντησα αιτιολογημένα και επαρκώς αντικρούοντάς την με την από 29-6-2020 εξώδικη δήλωσή μου, με την οποία έτι μια φορά δήλωσα ρητά την ήδη εκπεφρασμένη βούλησή μου ότι ως εργαζόμενος θα συνέχιζα να ασκώ κανονικά τα καθήκοντά μου καλώντας ταυτόχρονα την αντίδικο να αποδέχεται την προσηκόντως προσφερόμενη εργασία μου.

Έκτοτε μεσολάβησε ένα διάστημα ηρεμίας (Ιούλιος –Νοέμβριος 2020), στο οποίο η αντίδικο αποδεχόταν την προσφορά της εργασίας μου μεν, αλλά ακόμη δεν μου είχαν ανατεθεί τα επί πολλά έτη και μέχρι το θάνατο του πατρός μου ασκούμενα από εμένα καθήκοντα του δpa. Ταυτόχρονα ανέμενα κατόπιν ρητών και προφορικών υποσχέσεων της εναγόμενης ότι θα αναλάμβανα άμεσα τα παλιότερα καθήκοντά μου, τα οποία προσωρινά είχαν ανατεθεί στον κύριο

Μπλάνα. Και παρά την υποβάθμιση των καθηκόντων μου, που ανέμενα σύντομα να αλλάξει λόγω των υποσχέσεων της εναγόμενης, κατά τα λοιπά η εργασιακή μου σχέση εξελισσόταν ομαλά και ανέμενα την εν τοις πράγμασι επαναφορά του ρόλου και του αντικειμένου εργασίας μου μετά τον Δεκέμβριο του 2020. Σημειωτέον ότι η εναγόμενη ενώ προετοιμάζε και είχε δρομολογήσει την με κάθε τρόπο απόλυσή μου, ταυτόχρονα προφορικώς και ρητώς διαμέσου μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με διαβεβαίωνε και με καθησύχαζε ότι δήθεν θα αναλάμβανα τα επί πολλά έτη καθήκοντά μου ως υπεύθυνος DPA. Σε κάθε περίπτωση δεν αντιλαμβάνομαι, αν ήμουν ανεπαρκής και προσέφερα ελλιπείς υπηρεσίες, γιατί η εναγόμενη επανειλημμένα μου υποσχόταν την επαναφορά μου στη θέση εργασίας μου για να άρει τη βλαπτική μεταβολή των όρων εργασίας μου. Είναι δε προφανές ότι από τη θέση DPA είχα απομακρυνθεί διότι επρόκειτο για θέση ευθύνης, με άμεση επαφή με το προσωπικό και τα πλοία που η εναγόμενη διαχειριζόταν, και ο αδερφός μου Χρήστος Σπανός δεν επιθυμούσε τη συνέχιση της ηγετικής παρουσίας μου στην εταιρεία,, λόγω της δικής του μακροχρόνιας έλλειψης από αυτή αλλά και λόγω της δικής του ανεπάρκειας, σχετιζόμενης άλλωστε όχι μόνο με την πολύχρονη απουσία του από τις εταιρείες αλλά και με την έλλειψη των ανάλογων σπουδών.

Ως μέτοχος στο μεταξύ, είχα παράλληλα ασκήσει το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα (Φθινόπωρο του 2020) ένδικα βοηθήματα αναφορικά με τις Γ.Σ. των εταιριών των μελών της εναγόμενης, καθόσον κατά τη διενέργεια των Γ.Σ. η πλειοψηφία των μετόχων, εκπροσωπούμενη από τον διοικούντα την εναγόμενη, Χρήστο Σπανό, μου είχε στερήσει βασικά και αδιαμφισβήτητα κατοχυρωμένα μετοχικά δικαιώματα. Προφανέστατα, βλέποντας η αντιδίκος ότι συνεχίζω ως μέτοχος να διεκδικώ τα δικαιώματά μου, κορύφωσε την εμπαθή κλιμακούμενη πρακτική της με την εκδικητική μου απόλυση αποστερώντας μου την κύρια πηγή βιοπορισμού εμού και της οικογένειάς μου και πετυχαίνοντας την φυσική απομάκρυνσή μου από την εταιρία, που διακαώς ο νόμιμος εκπρόσωπός της επιθυμούσε.

Από τα ανωτέρω λοιπόν, συνάγεται άνευ άλλου τινός ότι η καταγγελία της σύμβασης εργασίας μου από την πλευρά της αντιδίκου, επικουρικά και στην περίπτωση που δεν γίνει δεκτή η πλήρης ακυρότητα αυτής, είναι παράνομη ως

καταχρηστική αντικείμενη στη διάταξη του 281 ΑΚ, καθόσον υπαγορεύτηκε από τις εγωιστικές διαθέσεις του αδερφού μου και της εναγόμενης και από εμπάθεια, και δεν εξυπηρετεί το σκοπό του εργοδοτικού δικαιώματος. Αντιθέτως η παρουσία μου στην εταιρεία θα ήταν ευεργετική με τη συνέχιση παροχής των γνώσεων και της εμπειρίας μου στη σημαντική θέση του DPA, αφού αδιαλείπτως εργαζόμενουν επί πολλά έτη στην εταιρεία σε αντίθεση με τον αδερφό μου. Επομένως η απόλυσή μου ουδόλως εξυπηρετούσε τα αληθή συμφέροντα του εργοδότη, αλλά εξ αντιθέτου έβλαπτε αυτά, ώστε η επιλογή της στην να θεωρείται προφανώς καταχρηστική, ως υπερβαίνουσα τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη, τα χρηστά ήθη και ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαιώματος. Κατόπιν των ανωτέρω καθίσταται σαφές ότι η εναγόμενη κατέστη υπερήμερος ως προς την αποδοχή των υπηρεσιών μου.

ΜΙΣΘΟΙ ΥΠΕΡΗΜΕΡΙΑΣ

Η εργοδότη εταιρεία, βάσει των προρρηθέντων, επέλθε σε υπερημερία αποδοχής των υπηρεσιών μου καθώς προέβη σε άκυρη καταγγελία της σύμβασης εργασίας μου (281, 349,350 ΑΚ). Επειδή κατέστη υπερήμερος οφειλέτης περί την καταβολή των αποδοχών μου του χρονικού διαστήματος από την επόμενη ημέρα της καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας μου (22-12-2020) και μέχρι την πιθανή ημερομηνία συζήτησης της αγωγής (22-9-2021), μου οφείλει μισθούς υπερημερίας του άνω χρονικού διαστήματος (από 22-12-2020 ως 22-9-2020), ήτοι μισθούς 9 μηνών, και δη **3.147,00€ X 9 μήνες** (πιθανή ημερομηνία συζήτησης της αγωγής) = **28.323,00 €** (εικοσιοκτώ χιλιάδες τριακόσια είκοσι τρία ευρώ), επιφυλασσόμενος στο μέλλον να διεκδικήσω με νεότερη αγωγή μου περαιτέρω μισθούς αν συνεχίζεται η υπερημερία της αντιδίκου, νομιμοτόκως από τότε που κάθε επί μέρους μισθολογική απαίτηση κατέστη ή θα καταστεί ληξιπρόθεσμη και απαιτητή.

Επειδή η αντίδικος κατά τα ως άνω διαλαμβανόμενα κατήγγειλε ακύρωσ την σύμβαση εξαρτημένης εργασίας μου και κατέστη έκτοτε υπερήμερη ως προς την αποδοχή των υπηρεσιών μου

Επειδή η εναγόμενη λόγω της άκυρης απόλυσής μου κατέστη υπερήμερος οφειλέτης και εξ' αυτού μου οφείλει μισθούς υπερημερίας ύψους τουλάχιστον για 9 μήνες: **28.323,00 € (εικοσιοκτώ χιλιάδες τριακόσια είκοσι τρία ευρώ)** καθώς και τα δώρα και επιδόματα για όσο διάστημα διαρκεί η υπερημερία της, ήτοι το Δώρο Πάσχα έτους 2021, το Δώρο Χριστουγέννων 2021 , επίδομα αδείας 2021.

Επειδή τα αναλογούνται στο χρονικό διάστημα συζήτησης της αγωγής μου δώρα εορτών και επιδόματα, προσδιορίζονται ως εξής : Δώρο Πάσχα 2021 1573, 50 ευρώ (ήμισυ μηνιαίων αποδοχών), Δώρο Χριστουγέννων 2021 3147,54 ευρώ και το επίδομα αδείας 2021 1573, 50 ευρώ (ήμισυ μηνιαίων αποδοχών).

Επειδή σε κάθε περίπτωση όλα τα ως άνω κονδύλια ως εκτενώς υπολογίζονται μου οφείλονται βάσει των διατάξεων του νόμου.

Επειδή η εναγόμενη για τα επόμενα ημερολογιακά έτη και μέχρι την άρση της υπερημερίας της, έχει υποχρέωση καταβολής του μηνιαίου μισθού μου νομιμότοκα κάθε τέλος εκάστου μηνός, καθώς και υποχρέωση περί καταβολής των δώρου Χριστουγέννων εκάστου έτους νομιμότοκα από την 22^α Δεκεμβρίου εκάστου έτους, και υποχρέωσή περί καταβολής του δώρου Πάσχα εκάστου έτους νομιμότοκα από τη Μ.Τετάρτη εκάστου έτους, και υποχρέωση καταβολής επιδόματος αδείας νομιμότοκα από την 31-12 εκάστου έτους.

Επειδή η αντίδικος αρνείται να μου καταβάλλει τα ανωτέρω οφειλόμενα κονδύλια, παρά τις επανειλημμένες από μέρους μου οχλήσεις, και πρέπει να υποχρεωθεί σε τούτο από το Δικαστήριο Σας.

Επειδή όλοι οι ισχυρισμοί μου είναι νόμιμοι και αληθείς και αποδεικνύονται από έγγραφα αλλά και καταθέσεις μαρτύρων.

Επειδή η αγωγή μου είναι νόμιμη, βάσιμη και αληθινή, φέρεται δε προς συζήτηση ενώπιον του καθ' ύλη και κατά τόπον αρμοδίου Δικαστηρίου.

Επειδή η απόφαση που θα εκδοθεί από το Δικαστήριό Σας πρέπει να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, λόγω της τεράστιας οικονομικής ζημίας που μου έχει προκαλέσει η παράνομη και αντισυμβατική συμπεριφορά της εναγομένης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Και για όσους νόμιμα θα προσθέσω κατά τη συζήτηση της παρούσας,
ρητά επιφυλασσόμενος για κάθε δικαίωμά μου

ΖΗΤΩ

Να γίνει δεκτή η παρούσα αγωγή μου

Να αναγνωριστεί η ακυρότητα της από 21-12-2020 (ή επικουρικά σε κάθε περίπτωση της από 20-1-2021) καταγγελίας της ατομικής μου σύμβασης εργασίας, άλλως να ακυρωθεί αυτή η απόλυσή μου για τους λόγους που αναφέρονται στο σκεπτικό της παρούσας.

Να υποχρεωθεί η αντίδικος να αποδέχεται την προσηκόντως προσφερόμενη εργασία μου με τους ίδιους όρους και συνθήκες εργασίας ως και προ της ημερομηνίας απολύσεώς μου και να μου καταβάλλει τις μηνιαίες αποδοχές μου, και κάθε άλλη μισθολογική παροχή δώρο ή επίδομα που υποχρεούται ένεκα της εργασιακής μου σχέση

Να υποχρεωθεί η αντίδικος να μου καταβάλλει :

1. μέχρι την άρση της προαναφερθείσης υπερημερίας της ή τη δημιουργία νέας σύμβασης εργασίας μου ως μισθούς υπερημερίας το ποσό των **3147,54 ευρώ** (μηνιαίες αποδοχές) νομιμοτόκως από την επόμενη εκάστου μηνός που η απαίτηση κατέστη ληξιπρόθεσμη και απαιτητή , μέχρι τουλάχιστον τη συζήτηση της παρούσης αγωγής, η οποία προσδιορίζεται κατά προσέγγιση τουλάχιστον έως την 22-9-2021, ήτοι τους μισθούς των μηνών από 22-12-2020 ως 22-09-2021 (μισθούς 9 μηνών) = **28.323,00 €** (εικοσιοκτώ χιλιάδες τριακόσια είκοσι τρία ευρώ) και σε κάθε περίπτωση ακόμα και τους μισθούς μετά τη συζήτηση της παρούσης και μέχρι την άρση της υπερημερίας της ή την τελεσιδικία της κρινόμενης αγωγής.

2. μέχρι την άρση της προαναφερθείσης υπερημερίας της ή τη δημιουργία νέας σύμβασης εργασίας τα αντιστοιχούντα και αναλογούντα στο χρονικό διάστημα συζήτησης της αγωγής μου δώρα εορτών και επιδόματα, ήτοι το Δώρο Πάσχα 2021 ύψους 1573, 50 ευρώ (ήμισυ μηνιαίων αποδοχών), το Δώρο Χριστουγέννων 2021 ύψους 3147,54 ευρώ και τουλάχιστον το επίδομα αδείας 2021 ύψους 1573, 50 ευρώ (ήμισυ μηνιαίων αποδοχών).

Να αναγνωριστεί εφεξής για τα επόμενα ημερολογιακά έτη και μέχρι την άρση της υπερημερίας της, η υποχρέωση της περί καταβολής του μηνιαίου μισθού μου νομιμότοκα κάθε τέλος εκάστου μηνός, η υποχρέωση της περί καταβολής

των δώρου Χριστουγέννων εκάστου έτους νομιμότοκα από την 22^α Δεκεμβρίου εκάστου έτους, η υποχρέωσή της περί καταβολής του δώρου Πάσχα εκάστου έτους νομιμότοκα από τη Μ.Τετάρτη εκάστου έτους, και το επίδομα αδείας νομιμότοκα από την 31-12 εκάστου έτους.

Να καταδικαστεί η εναγόμενη να μου καταβάλλει το χρηματικό ποσό των **150 ευρώ ως χρηματική ποινή**, για κάθε ημέρα που δεν θα αποδέχεται την εργασία μου, μη συμμορφούμενη με το διατακτικό της απόφασης του Δικαστηρίου Σας,

και όλα τα ανωτέρω κονδύλια, **νομιμοτόκως** από τότε που το κάθε κονδύλι κατέστη ληξιπρόθεσμο και απαιτητό, άλλως από την επίδοση της παρούσας μέχρι ολοσχερούς εξόφλησης για τους λόγους που αναλύονται στο ιστορικό της παρούσας.

Να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή η απόφαση που θα εκδοθεί για τους λόγους που αναπτύσσονται ανωτέρω και σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 907 παρ.1 και 2 και 910 εδ.4 ΚΠολΔ,

Να καταδικαστεί η αντίδικος στη δικαστική μου δαπάνη και αμοιβή της πληρεξουσίου δικηγόρου μου.

Ρόδος 26- 01-2021
Η Πληρεξούσια Δικηγόρος

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Β. ΝΟΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΜΗΝΑ Ι. ΤΣΕΡΚΗ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ
ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΩΝ 29 - ΡΟΔΟΣ
τηλ. 22410-27890, 28763 φαξ:22410-28796
ΑΦΜ: 997340054 ΔΟΥ ΡΟΔΟΥ
email: info@tserkis.gr

**ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟΥ
ΕΙΔΙΚΗΣ ΠΙΝΑΚΙΟΥ-ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

ΑΡΙΘΜ. 39/29-1-2021

Στη Ρόδο και στο Κατάστημα του Πρωτοδικείου Ρόδου, σήμερα την 29η-1-2021 ημέρα Παρασκευή και ώρα 10:00 εμφανίστηκε στη Γραμματέα του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου Ελένη Παπαγρηγορίου, ο/η δικηγόρος Ρόδου Αικατερίνη Νοτοπούλου (ΑΜ ΔΣΡ 665) και κατέθεσε το παραπάνω δικόγραφο.

Για την παραπάνω πράξη συντάχθηκε η έκθεση αυτή, η οποία υπογράφεται νόμιμα.

Ο/Η Καταθέσας/-ασα

Η Γραμματέας

Αικατερίνη Νοτοπούλου

Ελένη Παπαγρηγορίου

ΠΡΑΞΗ ΟΡΙΣΜΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ

Αίθουσα Δικαστηρίου: Ακροατήριο του Μον/λούς Πρωτοδικείου Ρόδου

Ημερομηνία συζήτησης: 19-10-2021

Αριθμός πινακίου: 36

Ημέρα: Τρίτη και ώρα 09.00 π.μ.

Ρόδος, 29-1-2021

Ο Πρόεδρος υπηρεσίας

Φοίβη – Αλεξάνδρα Νικολαΐδου
Πρωτοδίκης

Ακριβές αντίγραφο

Ρόδος 29-1-2021

Η Γραμματέας

Ελένη Παπαγρηγορίου

